

[Aksel Larsen.]

er nødvendigt af Konkurrencegrunde at nedsætte Lønnen i Danmark. Man ved af Erfaring, at den Slags Argumenter ikke har forfærdelig megen Virkning paa Arbejderne, men det kunde godt tænkes, at de kunde have nogen Virkning, naar det var en Statsinstitution, der reelt skulde afgøre det.

Reel Betydning har Lønningerne i Udlandet nemlig ikke. De vilde have det, maaske, hvis største Parten af Danmarks Industriproduktion gik til Udlandet, men det gør den som bekendt ikke. For øvrigt er det jo saadan, at den Konkurrence, man bliver udsat for i Danmark fra den udenlandske Industri paa Grund af de udenlandske Industriprodukter, der kastes ind paa det danske Marked, ikke er vanskelig at imødegaa paa Grund af Lønniveauet i Udlandet, men af ganske andre Grunde, som det ærede Medlem udmærket vel kender. Efterhaanden som Krisen er skredet frem, har de kapitalistiske Stater begyndt i allerhøjeste Grad at give Eksportpræmier og Subventioner til Eksporten. Samtidig har de store Industriforetagender i det Omfang, de var i Stand til at dominere Markedet derhjemme, sat Priserne op paa det hjemlige Marked og sat Priserne ned paa de Produkter, de udfører. De støttes i denne Henseende paa det kraftigste af Staterne, som ved at bygge høje Toldmure for netop at muliggøre Prisforhøjelser paa Hjemmemarkedet støtter Kapitalisterne i Forsøgene paa at klatre over andre Landes Toldmure ved Dumping.

Dumping er altsaa ikke noget, der afhænger af Arbejdslønningerne, det er noget, der afhænger af den Politik, der føres i vedkommende Land, afhænger af det Omfang, hvori man ad indirekte Vej vælter Byrderne ved Dumping over paa sit eget Lands Arbejderklasse. Derfor spiller Lønningerne i Udlandet, de være sig højere eller lavere end de tilsvarende Lønninger i Danmark, ikke den Rolle, som Arbejdsgiverforeningens og dens Repræsentant her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Christiani, paastaar. Men som Argument kan det naturligvis spille en Rolle i Agitationen over for dem, der ikke er helt klar over, hvordan det i Virkeligheden foregaar, og det er derfor, man er ivrig for at faa det ind i Loven.

Saa er der det ærede Medlem Hr. Rager. Han vendte sig mod Tanken om, at Forligsinstitutionen skulde fastsætte Lønningerne, og derfor behøver den ikke disse Oplysninger fra Udlandet. Saa vidt jeg ved, gjorde han sig i den samme Tale til Talsmand for tvungen Voldgift. Jeg kan ikke se andet, end at det er en delvis Fastsætten af, hvilke Lønninger der skal arbejdes under.

Det ærede Medlem udtalte om den Paragraf, der for ham er Forslagets vigtigste, § 8, at den findes i Lovforslaget for at forhindre, at den lille Minoritet af Urostiftere — det er os —, som muligvis kunde have Held til at erobre et Forbund paa et Par Hundrede Medlemmer, ved Hjælp af denne Magtposition skulde kunne bringe Uro paa hele Arbejdsmarkedet og dominere til Skade for det store Flertal af Arbejdere. Det, Det radikale Venstre og det ærede Medlem Hr. Rager tilstræbte, var at naa til Tilstande, hvor ikke det lille Mindretal, ikke disse Urostiftere, men hvor det store Flertal dominerede og traf Afgørelsen.

Jeg skal holde mig fra den personlige Karakteristik af det ærede Medlem, som en saadan Argumentation ellers kunde friste til. Jeg skal nøjes med at henvise til hans næste Bemærkning, som gjaldt det af os stillede Ændringsforslag, det Ændringsforslag, som Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lundberg, ikke havde det fornødne Mod til at udtale sig om, for det kan jo ikke være Tid, der manglede, da han kun talte i 5 Minutter.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde som Argument, at der var kommet flyvende et Ændringsforslag. Ja, det ærede Medlem maa undskylde, det er jo ikke os, der bestemmer, hvornaar Tingene sættes til Forhandling her i Tinget, det er ikke os, der bestemmer, naar der skal gaas frem med Lyntogstempo, og naar Tempoet skal være det, som anvendtes af Lokomotivet paa Als i sin Tid, det, der hed Martin Luther, hvilket var symbolsk udlagt: Her staar jeg, jeg kan ikke andet. Naar vi stiller Lovforslag, kan de overhovedet ikke blive fremmet, men naar denne Slags Lovforslag bliver fremsat, saa kan de blive fremmet i Eksprestogstempo: Betænkning i Gaar, anden og tredie Behandling og Afstemning i Dag! Under de